

Ved Handelskongressen i Aar i Southport var der fem kvindelige Repræsentanter, og Forhandlingerne vidnede, i Følge Eng. R., om et stor Fremskridt i Opfattelsen af Kvindens Stilling. Kongressen vedtog saaledes at sætte Kvindens Stemmeret paa sit politiske Program.

*

*

*

Til Minde om Elizabeth Fry, „den moderne Filantropis Moder,“ agter man at bygge en Kirke i London paa det Sted, hvor hun havde sit Landsted. Her er nu voxet en hel Forstad op, og for Arbejderbefolkningen her skulde Kirken bygges. Halvdelen af den udkrævede Sum Penge er sikret.

E. R.

*

*

*

Tyskland.

Den „almindelige tyske Kvindeforening“ holdt i Dagene fra d. 27—29 Sept. sin 13de Generalforsamling i Leipzig. Den første Dag, Søndag, anvendtes til de fremmede Gjæsters Modtagelse og til selskabeligt Samkvem; de to andre Dage holdtes om Formiddagen den egentlige Generalforsamling, hvortil kun Foreningens Medlemmer havde Adgang, og om Eftermiddagen offentlige Foredrag. Om de „indre Anliggender“, som forhandlede om Formiddagen, foreligger der hidtil kun højst sparsomme Efterretninger i Foreningens Blad „Neue Bahnen“. En ny Bestyrelse valgtes, bestaaende af Fru Otto Peters (Formand), Frøken Augusta Schmidt (Næstformand), Frøken Friederici (Kasserer), Frøken Calm, Fru Winter, Frøken Menzzer og Fru Goldschmidt. — Om Eftermiddagen den første Dag holdt Fru Otto Peters et Foredrag, hvori hun kastede et Tilbageblik paa den tyske Kvindesags og særlig den alm. tyske Kvindeforenings Historie.

I Februar 1865 holdt Frøken Augusta Schmidt et Foredrag i Leipzig over Texten: „Streben ist Leben.“ Dette Foredrag „overbeviste Hundreder af Kvinder og Mænd om Nødvendigheden af, at Kvinderne maatte prøve at hjælpe sig selv ud af af deres aandelig og materielt slette Stilling.“ Den første „Frauenbildungsverein“ stiftedes, denne sammenkaldte et tysk Kvindemøde i Leipzig, og i Oktober 1865 dannedes den „almindelige tyske Kvindeforening!“ I de tyve Aar, Foreningen har bestaaet, har den virket paa forskellig Maade. For det første har den stiftet en hel Række Kvindeforeninger i andre Byer, som Dresden, Frankfurt a. M. Hamborg o. m. a. Dernæst har den virket for Kvindens bedre Uddannelse — og derved for hendes lettere Adgang til Erhverv — ved Oprettelsen af Fortsættelsesskoler og Fagskoler: Kogesko'er, Husholdningsskoler, Tegneskoler, Industri- og Handelsskoler m. fl.; den har indrettet Kvindeherberger, Spisehuse for Kvinder, gratis Fæste- og Arbejdskontorer. Saa har den ladet afholde Foredrag af og for Kvinder, og endelig har den stiftet et Tidsskrift „Neue Bahnen.“ Og Foreningens indirekte Virksomhed har maaske haft endnu større Betydning end den direkte; ved „skjult, ubemærket Pionertjeneste“ er Jordbunden bleven bearbejdet, Kvindespørgsmaalets Tilværelse er bleven anerkendt — Pressen har sét sig nødt til at udtale sig om det, enten for eller imod, Opmærksomhed er vakt, og Fordomme brudte. „Da Foreningen